

इति भार० । जीवे च “अजोनित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो न हन्यते हन्यमाने शरीरे” इति गीता । “जहात्येनां भुक्तभोगामजोऽन्य इति” श्रुतिः । स हि खोपाधिभूत बुद्धिनिष्ठकर्म्मभिरारब्धदेहमधिष्ठाय बुद्धिनिष्ठकर्त्तृत्वादिक-भात्मन्यभिमन्यमानः जीव इति व्यवहियते “न जायते म्रियते वा कश्चित् नायं भूत्वा भविता वा न भूय” इति गीतायां तस्य जन्मादिशून्यत्वसक्तं तच्च “जायते अस्ति वर्द्धते विपरिणमते अपक्षीयते नश्यतीति” यास्तोक्तषड्भाव-विकाराणामुपलक्षणमाद्यन्त्योः जन्मनाशरूपविकारयो रभा-वकथनेन तदन्तःपातिनामपि सन्दर्शयित्तन्यायेन ग्रहणा-वश्यम्भावात् । स च ब्रह्माभिन्न एवेति वेदान्तिमतम् बुद्धिरूपो-पाधीनां नानात्वात् न सर्वव्यवहारसाङ्ख्यम् । बहव इति साङ्ख्यादयः “जन्मादिव्यवस्थातः पुरुषबहुत्वमिति” पुरुष-स्योपाधिभूतबुद्धिभेदेऽपि “उपाधिभिद्यते न तु तद्धानिति” सूत्रेण उपाधिभेदेऽपि उपहितस्यैकत्वेन न भेदः, विशिष्ट-स्थानतिरिक्ततया न जन्मादिव्यवस्थेति पुरुषबहुत्वमङ्गी-चक्रुः कर्त्तृत्वादिनां बुद्धिगतमपि खोपाहितचैतन्ये एव प्रतिविविधति तेन तद्विविक्तचैतन्ये तदवभासात् पुरुषस्य भोगः, “चिदवसानोभोग इति” सूत्रे तथैव प्रतिपादनात् एवञ्च यावत् बुद्धिव्यक्तयस्तावन् एव पुरुषाः स्वखोपाधिकृतं कर्म्मार्दिकं स्वकर्त्तृकतया अभिमन्यमानास्तत्प्रयुक्तं सुख-दुःखादिकमालीयत्वेन अभिमन्यमानाः भोक्तार इति व्यव-हियन्ते अतएवोक्तम् “बुद्धेर्भोग इवात्मनीति” । “कामः संकल्पो चिकित्सा अद्वाऽप्रद्वा छतिरछतिर्हीर्षीर्भीरिख्येतत् सर्वं मन एवेति” श्रुतेः ज्ञानादिदृष्टीनां मनोजन्यत्वात् मनोधर्म्मत्वम् सांख्यवेदान्तिनोस्तुल्यम् जीवस्य विभुत्वाङ्गी-कारेऽपि खोपाधिवुद्धिप्रधानदेह एव विशेषसंयोगात् तत्रैव आत्मत्वाभिमानः नान्यदेहेषु, तेषां स्वभोगार्थं खोपाधिवुद्धिकृतकर्म्मरत्नत्वाभावात् । एवं सुखदुःखानुस-न्धानमपि खोपाधिकृतकर्म्मविशेषादेवेति तत्तद्भेदव्यवस्थेति । ज्ञानकारणमनसाञ्च पुरुषभेदेन भिन्नत्वात् न परानुसन्धा-नेनापरस्यानुसन्धानप्रसङ्ग इति सांख्यभेदान्तयोस्तुल्यम् । विशिष्टस्थानतिरिक्तत्वानतिरिक्त एव तयोर्विसंवादः । नैया-यिकवैशेषिकादयस्तु ज्ञानादयो जीवधर्म्माः जीवाश्च बहवः नित्या विभवश्च कर्त्तृत्वं भोक्तृत्वञ्च जीवाना-मेव धर्म्माः, तेषां विभवेऽपि स्वादृष्टारब्धदेहेष्वेव संयोग-विशेषः स एव जन्म, तद्विशेषस्य सरणमित्येव विशेषः न तु स्वतो जन्मनाशाविति स्वीचक्रुः । तेन तन्मतेऽपि न अज-

त्वव्याघातः । एवं सर्वदर्शनाङ्गीकृतसरणावजत्वम् । माध्मास्तु जीवस्याणुत्वमीश्वरादुत्थितत्वञ्च “एतस्यैव विस्फुलिङ्गाव्युच्चरन्तीति” श्रुतेस्तत्रैव तात्पर्यात् “बाला यशतधारस्य शतधा कल्पितस्य च । भागो जीवः स विज्ञेय” इत्युक्तेषु जीवस्याणुत्वम् अणुत्वेऽपि तेषां सर्व-देहगतसुखाद्यनुसन्धानं गुणद्वारैव, यथा गृहैकदेशस्थितं कस्तूरीप्रथितिसुगन्धिद्रव्यं सौरभेण सर्वं गृहमाभोदयति एवं हृदयस्य विस्फुलिङ्गरूपं चैतन्यं सर्वदेहगतं प्रकाशं कुर्वत् शब्दादीन् विषयांश्चावभासयत् सर्वव्यापीत्युच्यते न तु स्वरूपतः “अणोरणीयान् महतो महीयानिति” श्रुतेः स्वरूपगुणाभ्यां अणुत्वमहत्त्वयोः सम्भवपरतायामेव तात्-पर्यात् । अजत्वव्यपदेशस्तु भूतारब्धत्वाभावकृतं गौणमतो-ऽत अजशब्दो भाक्त एव इत्युरोचक्रुः । चार्वाकमते तु आत्मनो नाजत्वं देहाकारपरिणतभूतचतुष्टयस्यैव तेषां मते जीवत्वात् तद्विवरणं चेतनशब्दे वक्ष्यते । सौगतादिमते तु जीवानां संविदनतिरिक्ततया सर्व-संविदनुस्यूतत्वात् जन्मान्तरभाविनः अपवर्गरूपफलादेः स्वेकाराञ्च नित्यत्वं, नित्यत्वाञ्च अजत्वमिति भेदः । “सत्त्वं रजस्तम इति प्रकृते गुणास्तैर्युक्तः परः पुरुष एक इहास्य धत्ते । स्थित्यादये हरिविरिञ्चिहरेति संज्ञा”मित्यु-क्तेषु ईश्वरस्यैव खोपाधिमायागतसत्त्वरजआद्युपाधिभिः जन्मस्थितनाशनरूपकार्यकरणाद्यमायाविर्भावात् अजस्वरू-पाननतिरेकात् तेषामजत्वं तेन ब्रह्मणि, विष्णौ, हरे च पु० । न जायते इत्यजा । सांख्यमतसिद्धप्रधानापरपर्याये सास्यावस्थापन्नसत्त्वरजस्तमोरूपगुणलयात्मके स्त्री । “अजा-मेकां लोहितगुल्लक्षणवर्णाः सरूपाः बह्वीः प्रजाः सृज-मानामिति” श्रुतिः । सत्त्वादिगुणानुसारेण श्वेतादिरूप-युक्तबहुकार्यसृष्टत्वाञ्च तस्याः नानावर्णत्वमिति सांख्याः । वेदान्तिनस्तु एतां श्रुतिं तेजोऽवन्नरूपपरतया व्याचक्रुः । तथा हि “हन्ताहमिमास्तिस्त्रो देवता अनेन जीवेना-त्मनानुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणीति” तेजोऽवन्नाभि-मानिनीस्तिष्ठी देवता अनुप्रविश्येत्युक्तेः प्रक्रान्तेजोऽ-वन्नानामेव भौतिकरूपादानत्वावगमात् तासामेव प्रकृतिन्तेन अजत्वम्, तासाञ्च लोहितादिरूपाणि तत्प्रक-रणशेषे उक्तानि “यत्लोहितं रूपं तत्तेजसो रूपं, यच्छुक्लं तदपां, तत् कृष्णं तदन्नस्येति” । एवञ्चोक्तानुस्यूतलोहिता-दिरूपाणामेवैह श्रुतौ प्रथमिज्ञानात् अजाशब्देन तेजोऽ-वन्नरूपप्रकृतेर्ग्रहणमिति” तेन अजामित्यादिश्रुतौ अजा-